

[Johan Poulsen.]

og den sidste katolske biskop var dér og så luthersk superintendent i nogle år. Fra 1551 til 1557 sad han på Færøerne, men så rejste han bort, og siden havde vi provst.

Det er klart, at Færøernes geografiske beliggenhed og forholdene i det hele taget har medført, at provsterne på Færøerne ikke nøjagtigt har indtaget den samm estilling som provsterne her. Det har været på Færøerne ligesom i Grønland. Det er vist kun de sidste biskopper, biskop Ostensfeld og vor nuværende biskop, der har besøgt Færøerne, vistnok hver et par gange. Det er klart, at når det har været så sjældent, er det faldet naturligt, at provsten som den højeste gejstlige embedsmand på Færøerne i visse tilfælde, hvor biskopperne var afskåret fra at udføre handlinger, der sorterer under bispeembedet, har fået overført beføjelsen. Det er sket adskillige gange ved kirkelige indvielser, at provsten har foretaget dem på biskoppens vegne. Denne særstilling er praktiseret, og jeg synes, det ville være naturligt, således som den højtærede kirkeminister udtalte, at man eventuelt ved oprettelse af et stiftsprovstembede gav provsten på Færøerne i højere grad hjemmel til at udføre biskoppelige hverv, når biskoppen er forhindret deri.

Jeg vil fraråde, at man lige nu foretager noget overilet og noget ret indgribende. Lad tanken have tid til at arbejde sig lidt mere ind i bevidstheden hos folk deroppe. Lad dem få lejlighed til at tænke mere over spørgsmålet, end de har haft hidtil, så tror jeg nok man vil finde den form, der er den mest praktiske og den mest heldige kirkeligt set, også på længere sigt.

Gottschalek-Hansen: Det tjener næppe noget rimeligt formål, at jeg på det foreliggende grundlag optager en diskussion med det ærede medlem hr. Djurhuus om selvstyre eller samhörighed, for så vidt angår Færøerne og det færøske folk. Jeg vil dog gerne oplyse det ærede medlem om, at vi under udvalgsarbejdet modtog en deputation fra Færøerne bestående af den gamle bekendte missionær Eliassen fra Tverå og pastor Johan Nielsen fra Thorshavn. Disse to herrer gav over for udvalget udtryk for deres ønsker om, at Færøerne får

en stærkere kirkelig placering rent administrativt, end de i øjeblikket har. Udvalget gav udtryk for, at det formentlig ikke i den aktuelle situation ville være muligt at efterkomme anmodningerne i den ønskede udstrækning. Begge de færøske repræsentanter erklærede sig tilfredse med, at udvalget bad ministeriet og den højtærede minister om, når loven endeligt affattes og cirkulærer fremsendes, også at pege på det grønlandske og det færøske problem. Vi omtalte netop løsningen med et eventuelt stiftsprovstembede. Jeg vil gerne understrege, at det blev modtaget med megen velvilje fra de to færøske repræsentanter, og at begge de herrer klart og tydeligt motiverede deres ønsker med, at en sådan ordning ville underbygge og styrke sammenholdet mellem det færøske og det danske folk. Det var et af de argumenter, der blev ført frem; det synes jeg dog jeg i sandhedens navn må oplyse det ærede medlem om.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Det fremgår af dialogen mellem vore færøske fæller i denne sal, at situationen med hensyn til en eventuel oprettelse af et bispedømme på Færøerne unægtelig langt fra er afklaret. Jeg ønsker blot til sidst at understrege — hvad der er sagt før i denne forbindelse — at ethvert initiativ til en så radikal ændring af den færøske kirkeordning også ifølge hjemmestyreløven må udgå fra færøsk side. Både færøske og grønlandske kirkelige forhold har vor levende interesse, og vi vil være med til at drøfte en række mindre og større ændringer, som måtte tjene de kirkelige forhold dér.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 3, således ændret, og § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.